

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાતની ઉચ્ચ ન્યાયાલયમાં
ખાસ દિવાની અરજી નં. ૩૪૧૬ / ૨૦૧૫

માનનીય ન્યાયમૂર્તી કુ. બેલા એમ.ત્રિવેદી

૧. શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે?
- ૨ પત્રકારને બતાવવામાં આવે કે નહીં?
- ૩ શું ન્યાયમૂર્તીશ્રી ચુકાદાની વાજબી નકલ જોવા માંગે છે?
૪. શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?

કુલા બાબર રબારીના કાનૂની વારસદારો વાદી (ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને – ૪ પ્રતિવાદી (ઓ)

ઉપસ્થીતી :

અરજદાર (ઓ) નંબર ૧-૧.૫ માટે શ્રી વીમલ એ પુરોહીત, એડવોકેટ

શ્રી મૃગેશ એ બારોટ, અરજદાર (ઓ) નંબર ૧-૧.૫ માટે વકીલ

શ્રી વેણુગોપાલ પટેલ, પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે એ.જી.પી.

(મદદનીશ સરકારી વકીલ)

શ્રી નીલેશ એ પંડ્યા, પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૪ માટે વકીલ

પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧-૩,૫ ને નિયમ બજેલ છે.

ખંડપીઠ : સન્માનનીય ન્યાયમૂર્તી કુ. બેલા એમ. ત્રિવેદી

તારીખ: ૧૬/૧૧/૨૦૧૬ મૌખિક ચુકાદો

૧. સ્વર્ગીય શ્રી કુલભાઈ બાબરભાઈ રબારીના કાનૂની વારસદારો એવા અરજદારોએ બોમ્બે જમીન મહેસૂલ નિયમોના નિયમ ૧૦૮ (૬) હેઠળ સુઓ મોટો સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને પુનઃવિચારણા દાવા નં. ૨૩/૨૦૧૪ દ્વારા પસાર કરાયેલા આરટીએસમાં પ્રતિવાદી ૩૧.૧.૨૦૧૫ કલેક્ટરના આદેશને પડકાર્યો છે (ત્યારબાદ "ઉપરોક્ત નિયમો" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).

૨. જોકે આ કેસનો ઇતિહાસ લાંબો અને જટિલ રહ્યો છે, તેમ છતાં હાલની અરજી ઊભી થવા પાછળના સંક્ષિપ્ત તથ્યો એવા છે કે અરજદારોના પિતા બાબરભાઈ રબારીના પિતા સ્વ. શ્રી કૂલાભાઈને કેસ નં. ૬૮૮/૬૪ માં સહાયક કલેક્ટર દ્વારા તા. ૧.૪.૧૯૬૪ના રોજ પસાર કરાયેલા આદેશ મુજબ ગામ દાંતેશ્વર, તાલુકા તથા જિલ્લા વડોદરા ખાતે આવેલ સર્વે નં. ૫૦૨(૧)ની જમીન ફાળવવામાં આવી હતી.ઉપરોક્ત આદેશના સંદર્ભમાં એન્ટ્રીને મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં ૫.૪.૧૯૬૪ પર એન્ટ્રી નં. ૧૩૦૯ તરીકે રૂપાંતરિત કરવામાં આવી હતી. અરજદારોના પિતાના ઉપરોક્ત આદેશને કલેક્ટરે ૩૦મી ઓક્ટોબર, ૧૯૬૮ના આદેશ દ્વારા તેમના સુઓ મોટો પુનરીક્ષણ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરીને રદ કર્યો હતો, જેની સામે અરજદારોએ રાજ્ય પુનરીક્ષણ સરકારને પસંદ કરી હતી. આ પુનરાવર્તન અરજી રાજ્ય દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હોવાથી, સરકારના પિતાએ તારીખના આદેશ અરજદારો દ્વારા ૧૯૭૦ની વિશેષ નાગરિક અરજીને પસંદ કરી હતી. ઉપરોક્ત એસ. સી. એ. ને આ અદાલત દ્વારા ૨૬.૭.૧૯૭૬ ના આદેશ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવ્યો હતો. વધુમાં

એવું જણાય છે કે આ દરમિયાન, કલેક્ટર દ્વારા ઉપરોક્ત સર્વેક્ષણ નં. ૫૦૨ ના સંદર્ભમાં સરકારનું નામ દાખલ કરીને પસાર કરાયેલા આદેશના આધારે મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં નં. ૧૮૭૬ નોંધવામાં આવી હતી.

૩. અરજદારોના જણાવ્યા અનુસાર, ઉપરોક્ત કાર્યવાહી પછી પણ જમીનનો કબજો અને જમીનની ખેતી તેમના પિતા પાસે રહી હતી અને તે દરમિયાન પ્રસ્તાવિત ટી. પી. યોજના ગુજરાત નગર આયોજન અને શહેરી વિકાસ અધિનિયમ, ૧૯૭૬ હેઠળ અમલમાં આવી હતી (ત્યારબાદ તેને "ટી. પી. અધિનિયમ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે), અરજદારોને કાયદાકીય ક્ષતિ પછી ૨૨૯૦ ચોરસ મીટરનો અંતિમ પ્લોટ ફાળવવામાં આવ્યો હતો. સત્તામંડળે મિલકત કાર્ડ પણ બહાર પાડ્યું હતું જેમાં અરજદારોનું નામ ઉપરોક્ત જમીનના માલિકો તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું. અરજદારોનો વધુ એક કિસ્સો એ છે કે મુખ્ય નગર આયોજન અધિકારી દ્વારા માલિકી તેમજ જમીનના હકના સંદર્ભમાં પ્રમાણપત્ર પણ ૧૩.૯.૨૦૧૩ પર જારી કરવામાં આવ્યું હતું.

૪. અરજદારોનો બીજો કેસ એ છે કે જ્યારે અરજદારોએ મુંબઈ જમીન મહેસૂલ સંહિતા ની કલમ ૬૫ (ત્યારબાદ "ઉપરોક્ત સંહિતા" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) હેઠળ એન. એ. (બિન ખેતી) મંજૂરી મેળવવા માટે અરજી કરી હતી, ત્યારે કલેક્ટર દ્વારા ઉપરોક્ત અરજી નામંજૂર કરવામાં આવી હતી, અને આ આદેશને અરજદારો દ્વારા

૨૦૧૪ ના એસસીએ નં. ૮૮૪૫ દાખલ કરીને પડકારવામાં આવ્યો છે. આ અરજી આ અદાલતમાં પડતર છે. જો કે, અરજદારોને ૩૦મી મે, ૨૦૧૪ના રોજ નોટિસ મળી હતી, જે કલેક્ટર દ્વારા ઉપરોક્ત નિયમોના નિયમ ૧૦૮ (૬) હેઠળ સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને જારી કરવામાં આવી હતી, જેમાં અરજદારોને કારણ દર્શાવવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું કે પ્રશ્નમાં મુકાયેલી જમીનના સંદર્ભમાં શહેર સર્વેક્ષણ રેકૉર્ડમાં રાજ્ય સરકારનું નામ શા માટે દાખલ ન કરવું જોઈએ. જણાવ્યું હતું કે કારણદર્શક નોટિસથી વ્યથિત થઈને, અરજદારોએ ૨૦૧૪ના એસ. સી. એ. ૮૩૭૮/૨૦૧૪ ને પસંદ કર્યું હતું. જો ઉપરોક્ત અરજીનો નિકાલ તારીખ ૨૩/૦૭/૨૦૧૪ ના આદેશ દ્વારા પાછો ખેંચી લેવામાં આવ્યો હોય. ઉપરોક્ત આદેશમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે જો અરજદારોએ સત્તામંડળ સમક્ષ કોઈ દલીલો કરી હોય, તો સત્તામંડળ અરજદારોને સાંભળ્યા પછી કાયદા અનુસાર નિર્ણય લેશે. ત્યારબાદ વડોદરાનો સંપર્ક કર્યો હતો અને રજૂઆતો કરી હતી. જિલ્લાએ રજૂઆત કરી હતી. અરજદાર કલેક્ટરના જણાવ્યા અનુસાર, લેખિત અરજદારોને વિગતવાર, અદાલતે ૨૩.૭.૨૦૧૪ ના આદેશમાં આપેલા ચોક્કસ નિરીક્ષણ/નિર્દેશ છતાં, જિલ્લા કલેક્ટરે અરજદારો દ્વારા કરવામાં આવેલી કોઈપણ રજૂઆતને ધ્યાનમાં લીધા વિના, ૩૧.૧.૨૦૧૫ ના વિવાદિત આદેશને પસાર કર્યો હતો, જેમાં શહેર સર્વેક્ષણ રેકૉર્ડમાં સરકારનું નામ દાખલ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. ઉપરોક્ત આદેશથી વ્યથિત થઈને અરજદારોએ હાલની અરજીને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે.

૫. વિદ્વાન અરજદારોએ તે કલેક્ટર પુરોહિત દ્વારા રજૂ કરાયેલા વકીલ શ્રી વિમલ ને પસાર કર્યો હતો, જેમણે માત્ર અધિકારક્ષેત્ર વિનાના આદેશને જ નહીં, પરંતુ એસ.સી.એ. નં. ૮૩૭૮ /૨૦૧૪ માં આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્દેશની સંપૂર્ણ અવગણના કરીને પણ આક્ષેપ કર્યો હતો, જેમ કે વિગતવાર દલીલો દાખલ કરવામાં આવી હતી, લેખિત અરજદારોએ પ્રતિવાદીને જવાબ આપ્યો હતો કે કલેક્ટરને ઉઠાવતા ઘણા લોકોએ તેમાંથી કોઈની સાથે વ્યવહાર કર્યો નથી અને ગુપ્ત આદેશ પસાર કર્યો હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે નગર આયોજન અધિનિયમની જોગવાઈઓને અમલમાં મૂકીને તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે યોજનાને અંતિમ સ્વરૂપ આપવામાં આવ્યું છે, તેની અસર એવી છે કે જાણે તે અધિનિયમમાં જ ઘડવામાં આવી હોય અને તેથી, પ્રતિવાદી કલેક્ટર પાસે વિવાદિત આદેશ પસાર કરવાનો કોઈ અધિકારક્ષેત્ર ન હતો, જે યોજના. ટી. પી. માં ફેરફાર સમાન હશે. તેમણે દસ્તાવેજો પર પણ આધાર રાખ્યો હતો, ખાસ કરીને અરજદારો દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલ સંબંધિત સત્તાધિકારી દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલ બિલ અને ટી. પી. તરીકે પુનઃવિતરણ નિવેદન કે જે અંતિમ પ્લોટ ૭૮૩ દર્શાવનાર સત્તાધિકારીઓના માલિકો છે, તેમની દલીલને સાબિત કરવા માટે કે ટી. પી. યોજના અંતિમ બની ગઈ છે, જૂની સર્વેક્ષણ ૫૦૨ અસ્તિત્વમાં નથી.

૬. જો કે, સત્તાવાળાઓએ એ. જી. પી. માટે ભારપૂર્વક જાણ્યું કે અરજદારને સર્વેક્ષણ નં. ૫૦૨ ના સંદર્ભમાં તેની ફાળવણી કલેક્ટર દ્વારા ૩૦.૧૦.૧૯૬૮ ના

આદેશ દ્વારા રદ કરવામાં આવ્યા પછી ક્યારેય કોઈ જમીન ફાળવવામાં આવી ન હતી, જેની આ અદાલતમાં પુષ્ટિ કરવામાં આવી હતી. તેમના જણાવ્યા અનુસાર, ટી. પી. અધિકારી દ્વારા કરવામાં આવેલી કેટલીક ગેરસમજને કારણે, અરજદારોને ઉપરોક્ત જમીનના માલિકો તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા હતા, જો કે, પ્રતિવાદી કલેક્ટરે નોંધ્યું હતું કે ભૂલ, વિવાદિત આદેશ પસાર કરીને તેને સુધારવાની માંગ કરી હતી, જે રજૂ કરવામાં આવેલી કોઈપણ ગેરકાયદેસરતાથી પીડાતી નથી. વૈકલ્પિક રીતે તે અરજદારોને વિવાદિત આદેશ સામે ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૨૧૧ હેઠળ પુનરાવર્તન દ્વારા રાજ્ય સરકારનો સંપર્ક કરવાનો ઉપાય પણ ઉપલબ્ધ છે, વર્તમાન અરજી માન્ય નથી.

૭. પક્ષકારોએ કરેલી રજૂઆતોને અને રેકૉર્ડ પરના દસ્તાવેજોને ધ્યાનમાં રાખીને, એવું લાગે છે કે પ્રતિવાદી અધિકારીઓના અધિકારીઓ દ્વારા મહેસૂલ રેકૉર્ડ, શહેર સર્વેક્ષણ રેકૉર્ડ અને નગર આયોજન રેકૉર્ડ જાળવવામાં ઘણી અનિયમિતતાઓ કરવામાં આવી છે. ઉપર જણાવ્યા મુજબ, અરજદારોના પિતાની તરફેણમાં ફાળવણીનો આદેશ કલેક્ટર દ્વારા ૩૦મી ઓક્ટોબર, ૧૯૬૮ના આદેશ દ્વારા પહેલેથી જ રદ કરવામાં આવ્યો હતો અને રાજ્ય સરકાર સમક્ષ ઉપરોક્ત આદેશ સામે તેમના દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી પુનરીક્ષણ અરજી પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. અરજદારોના પિતા દ્વારા એસ. સી. એ. ૧૦૯૮ / ૧૯૭૦ તરીકે દાખલ કરવામાં આવેલી અરજી પણ તારીખ ૨૬/૦૭/૧૯૭૬ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી

દેવામાં આવી હતી ત્યારબાદ તેમને ક્યારેય નવી ફાળવણી દ્વારા કોઈ જમીન ફાળવવામાં આવી ન હતી. અલબત્ત, તેમાં ઉલ્લેખિત શરતોને આધીન રહીને એક વર્ષ માટે તેની ખેતી કરવા માટે તેને ઉપરોક્ત સર્વે નં. ૫૦૨ ના કબજામાં મૂકવામાં આવ્યો હતો, અને તે પછી તે ૧૯૮૦-૮૧ માં પણ કબજામાં રહ્યો હોવાનું જણાય છે, જો કે, કોઈ પણ સત્તાધિકારી દ્વારા તેને આ જમીન કાયમી ધોરણે કબજો કરનાર અથવા ફાળવણીકાર તરીકે આપવાનો કોઈ આદેશ પસાર કરવામાં આવ્યો ન હતો.

૮. એ નોંધવું યોગ્ય છે કે કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલા ૩૦/૧૦/૧૯૬૮ તારીખના આદેશના આધારે, ૧૩/૦૬/૧૯૭૭ પર કરવામાં આવેલી એન્ટ્રી નં. ૧૮૭૬ મુજબ મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં સરકારનું નામ દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું, જો કે, ઉપરોક્ત રેકૉર્ડની અવગણના કરીને, નગર આયોજન નિગમના અધિકારીએ વડોદરા મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનને ૨૧/૦૭/૧૯૮૧ તારીખના સંદેશાવ્યવહાર દ્વારા કલેક્ટરને જાણ કરી હતી કે ટી. પી. યોજનાના રેકૉર્ડ અનુસાર, બાબરભાઈના પિતા નં. ૫૦૨, અરજદારો રાબડી જે આપવામાં આવ્યા હતા એટલે કે મૂળ કુલભાઈ સર્વે પ્લોટનં ૨૫૬ પ્રસ્તાવિત ટી. પી. યોજના હેઠળ અને અન્ય લોકો વચ્ચે અંતિમ પ્લોટ ૭૮૩ ફાળવવામાં આવ્યો હતો. તે કહેવાતા સંદેશાવ્યવહારના આધારે, જે સંપૂર્ણપણે મહેસૂલ રેકૉર્ડની અવગણના કરતો હતો, તે કહેવાતા અંતિમ પ્લોટ ૭૮૬ અરજદારોને ફાળવવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે ટી. પી. યોજના હતી ત્યારે આ તબક્કે બહાર કાઢવું મુશ્કેલ છે કે શું આ સંદેશાવ્યવહાર એક પ્રામાણિક ભૂલ હતી કે

ઘરાદાપૂર્વકની અપ્રમાણિક વાતચીત હતી, પરંતુ હકીકત એ છે કે તે મહેસૂલ રેકૉર્ડને અનુરૂપ ન હતી, અને સંબંધિત અધિકારીઓએ આવકવેરાની ચકાસણી ન કરવામાં તેમની ફરજોમાંથી પીછેહઠ કરી હતી. રેકૉર્ડ કરો. તે ખૂબ જ આશ્ચર્યજનક છે કે આવી સ્થિતિ હોવા છતાં, અરજદારોના પિતાને જમીનના સંદર્ભમાં જમીન મહેસૂલ સંહિતાની કલમ ૧૩૩ હેઠળ પ્રમાણપત્ર (સનદ) પણ આપવામાં આવ્યું હતું, જે તારીખ ધરાવતી નથી, જો કે, પ્રતિવાદીઓ દ્વારા તેનો વિવાદ કરવામાં આવ્યો નથી. જ્યારે અરજદારોએ એન.એ. (બિન ખેતી) મંજૂરી મેળવવા માટે અરજી કરી હતી, ત્યારે જ કલેક્ટરે સિટી સર્વે રેકૉર્ડ અને ટી. પી. રેકૉર્ડની જાળવણીમાં કથિત ભૂલની નોંધ લીધી હતી અને ૩૦/૦૫/૨૦૧૪ પર નોટિસ જારી કરીને અરજદારોને કારણ દર્શાવવા હાકલ કરી હતી કે આ સંબંધમાં સરકારનું નામ કેમ દાખલ ન કરવું જોઈએ. સર્વેક્ષણની નં. ૫૦૨ ની ઉપરોક્ત નોટિસમાં જણાવેલા કારણો માટે. દ્વારા પડકારવામાં આવેલી આ નોટિસ અરજદારો ની હતી, જે ૨૩/૦૭/૨૦૧૪ ના રોજ પાછી ખેંચી લેવાતી હોવાથી નિકાલ કરાયેલ એસ.સી.એ. નં. ૮૩૭૮ /૨૦૧૪ દાખલ કરીને કારણદર્શક નોટિસના તબક્કે દાખલ કરવામાં આવી હતી.ઉપરોક્ત આદેશમાં સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી હતી કે સત્તામંડળ અરજદારોની દલીલો નક્કી કરશે. કે હવે, અરજદારો દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી વિગતવાર રજૂઆતો પ્રતિવાદી કલેક્ટર સમક્ષ કરવામાં આવી હોવા છતાં, અરજદારોના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પુરોહિત દ્વારા યોગ્ય રીતે રજૂ કરવામાં આવી હોવા છતાં, પ્રતિવાદી કલેક્ટરે ઉપરોક્ત રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લીધા વિના આદેશ પસાર

કર્ચો હતો જે પડકાર હેઠળ છે.

૯. તાત્કાલિક કેસમાં, જોકે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પુરોહિત એ બતાવવામાં સક્ષમ નથી કે કેવી રીતે અરજદારોના પિતા અથવા અરજદારો પોતે કાનૂની કબજો કરનાર અથવા સર્વેક્ષણનો માલિક બની ગયા હતા, જ્યારે ફાળવણીનો મૂળ આદેશ કલેક્ટર દ્વારા ૧૯૬૮માં પહેલેથી જ રદ કરવામાં આવ્યો હતો, જેની આ અદાલતમાં પુષ્ટિ થઈ ગઈ હતી. તેઓ એ પણ બતાવવામાં સક્ષમ નથી કે અરજદારોના નામ સર્વેક્ષણ નં. ૫૦૨ ના માલિકો તરીકે કેવી રીતે દર્શાવી શકાય, જ્યારે મહેસૂલ રેકૉર્ડમાં પહેલેથી જ એન્ટ્રી નં. ૧૮૭૬ કરવામાં આવી હતી, જેમાં નોંધવામાં આવ્યું હતું કે કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ અનુસાર જમીન સરકારમાં નિહિત કરવામાં આવી હતી. આ નોંધને ન તો અરજદારો અથવા તેમના પિતા દ્વારા પડકારવામાં આવી હતી, ન તો કોઈ સત્તાધિકારી દ્વારા અલગથી. ન તો સેટ શ્રી પુરોહિત પાસે અદાલત દ્વારા વારંવાર પૂછવામાં આવેલા પ્રશ્નનો પણ કોઈ જવાબ નહોતો કે અરજદારો અથવા તેમના પિતા પ્રશ્નમાં જમીનના માલિક કેવી રીતે બન્યા.

૧૦. શ્રી પુરોહિતની રજૂઆતમાં કોર્ટને જે એકમાત્ર સાર જોવા મળે છે તે એ છે કે ટી. પી. યોજના અંતિમ બની ગઈ હતી, તે ટી. પી. અધિનિયમની કલમ ૬૫ (૩) માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને કાયદાનો ભાગ બની ગઈ હતી અને તેમાં ઉપરોક્ત અધિનિયમમાં સૂચવ્યા મુજબ જ ફેરફાર કરી શકાય છે. પ્રક્રિયા જો યોગ્ય

અધિકારીને લાગે કે યોજના કોઈ ભૂલ અથવા નબળાઈને કારણે ખામીયુક્ત છે, તો યોગ્ય સત્તામંડળે ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૭૦ માં વિચાર્યા મુજબ યોજનાના ફેરફાર માટે રાજ્ય સરકારને લેખિતમાં અરજી કરવી પડશે. જેમ કે કલેક્ટર પાસે ટી. પી. યોજના હેઠળ આવરી લેવામાં આવેલી જમીનના સંદર્ભમાં કોઈ આદેશ પસાર કરવાની કોઈ સત્તા રહેશે નહીં, જે અંતિમ બની ગઈ છે.

ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને, પ્રતિવાદી કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરાયેલ વિવાદિત આદેશ રદ કરવાનો યોગ્ય ગણાય છે અને તે મુજબ રદ કરવામાં આવે છે. જોકે, સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે સંબંધિત સત્તાધિકારીને કાયદાની જોગવાઈઓ અનુસાર, ટાઉન પ્લાનિંગ યોજનામાં કલમ ૭૦ મુજબ કલ્પિત ફેરફાર માટે સરકાર સમક્ષ રજૂઆત કરવાની મુક્તતા રહેશે અને તે અંગે યોગ્ય કાર્યવાહી કરી શકાશે. ઉપરોક્ત નોંધ સાથે, પ્રતિવાદી કલેક્ટર દ્વારા તારીખ ૩૧.૦૧.૨૦૧૫ના રોજ પસાર કરાયેલ વિવાદિત આદેશ રદ કરવામાં આવે છે.

૧૨. તે મુજબ અરજીને મંજૂરી આપવામાં આવે છે. નિયમને ઉપરોક્ત હદ સુધી સંપૂર્ણ બનાવવામાં આવ્યો છે.

(ન્યાયાધીશ-બેલા એમ. ત્રિવેદી)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.